

НЕМАЄ ДОРОГИ НАЗАД

Є подорожі, що починаються з від'їзду, а є інші, що починаються з втрати. Довгий час я вірив, що повернення — це питання географії. Потім я виявив, що деякі повернення не ведуть до жодного видимого місця, бо місце, яке треба досягти, більше не існує, або ми змінилися занадто сильно, щоб його впізнати. І все ж потреба повернутися залишається — одне з найглибших прагнень людини. Але час нічого не повертає. Він перетворює. Він ніколи не повертає.

Одного ранку я зрозумів, що насправді не хочу повертатися. Я хотів відновити відчуття, впевненість, версію світу, в якій питань здавалося менше, ніж відповідей. Життя не пропонує подорожей у часі. Воно пропонує лише перетворення. Я почав дивитися на повернення не як на рух до того, ким я був, а як на наближення до того, ким я став.

Багато людей проживають своє існування в пошуках домівки, вважаючи, що це місце. Потім настає день, коли вони виявляють, що домівка — це стан душі. Я перестав питати, куди я належу, і почав питати, що я несу з собою — бо приналежність змінюється, кордони змінюються, але те, що ми несемо всередині, продовжує подорожувати.

Зрештою я перестав шукати дорогу назад, бо зрозумів, що нікуди не повертаюся. Я прибував — до версії себе, побудованої з усіх від'їздів, усіх втрат, усіх перетворень. Повернення, яке я шукав роками, вело не в минуле. Воно вело до мене.

Ferdinando Frega
Gillette Man